Ч. 66. Львів, неділя дня 21 марця (3. цьвітня) 1904. Річник VIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:

в Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор
на пів року . . . . 10 кор
на чверть року . . 5 кор
на місяць . . . . 1·70 кор

За границею.
на цілий рік . . 16 рублів або 36 франків
на пів року . . 8 рублів або 18 франків
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановых псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о 5½ год. пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенциї Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в »Надісланім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Зміна парляментарного положеня.

(×) Про сю справу подає визначний посол з ческої шляхти барон Періш свій голос у віденьскій Konserv. Korrespondenz.

»Від памятної ночи 8. червня 1900 р., по котрій серед галабурдної обструкциї сесия державної ради так нагло закінчила ся, може ще по ніякій сесиї не розійшла ся державна рада в так неясних відносинах як по теперішній. Ранною весною 1903. р. парляментарні відносини так заострили ся, що всї сторонництва а також і правительство втратили всяку надію на яку небудь поправу положеня. Лише тим дасть ся пояснити, що в перших тижнях сего року міродатні круги не вчинили анї кроку до уздоровленя відносин. Колиж в марци с. р. зібрала ся державна рада, велика часть послів була сеї хибної думки, що правительство бажає лише вибору делеґаций, а відтак знов буде послугувати ся §. 14-им. Такий погляд викликав з всїх сторін бажанє, уладити невідрадні відносини в державній раді і розпочали ся так з правиці як і з лївиці відповідні змаганя. Коли заходи підняті лївицею можна вважати зовсїм невдалими, то почин польского Кола довів до переговорів супротивних сторін і сегодня може лише той уважати ціле положенє безнадійним, хто бажав би удержати нинїшний розлад парляментарний. Коли до сего додати, що рада державна в справі відроченя вибору делеґаций, якнебудь би про се говорити, всеж таки віднесла певного рода побіду, то можна положенє справ назвати таким, яке від довшого вже часу в перший раз не виключає зміни або навіть поправи.

»Особливо, пише бар. Періш, зовсїм природно зависиме се від ческих сторонництв, чи сповнять ся надії, покладані на нову сесию державної ради. По всїх подіях останних часів зовсїм негодить ся нинї з поважним лицем проповідувати про соблазнь обструкциї; але й нинї се порадно розважати про єї пригідність.

»Не треба нинї заманювати ся тим, що деякі парляментарні сторонництва зовсїм відмінне занимають становище що-до того переконаня, що правительство не почне нїчого в справі вдоволеня ческій обструкциї. Через те відпадає передовсїм проклямована ціль ческої обструкциї, щоби супроти нїмецкого страха поставити ческе насильство, а ческі посли мають також обовязок замість неґативних цїлий поставити також позитивні. Через те, що сторонництва в державній раді змінили свої дотеперішні становища, не може бути наміром привернене давної правиці; се зрозуміле для кождого, що знає обставини. Але з другого боку не можна сумнївати ся, що мають бути усунені перепони, які роздїлюють ческі сторонництва від їх управнених домагань, а навіть, що змагають до вирівнаня найострійших спірних питань ческо-нїмецкої боротьби і до заведеня ладу в парляментї. Се, що свого часу загнало Чехів в обструкцию, цїлковита байдужність міродатних чинників в парляментї і поза тим, тепер уже устало. а з сею причиною для обструкцийної полїтики упадає она сама, бо була би зовсїм безосновна і безцїльна.

»За тим, щоби полїтичному розумови ческих сторонництв приписати зміну їх тактики, промовляють важні причини котрі вказують на конечність і імовірність такого кроку. В Угорщинї приступають до розправи над угодою і цловою тарифою. В обидвох сих справах буде угорске правительство під напором свого сойму боронити скрайно угорского становища. Як болестно нераз мусить австрийске правительство відчувати недостачу рішучости сторонництв в державній радї, коли оно було приневолене в тих многих, для австрийского господарства важних питанях цлово-тарифових уступати перед угорскими домаганями. Австрийске правительство знало вправдї, що австрийске становище що-до многих цлово-тарифових позиций підчас розправ в комісиї мало за собою велику більшість населеня і державної ради, але розаяк та більшість не могла уявити ся, то австрийске правительство не мало сеї опори, яку мало в такій мірі правительство угорске; так склало ся, що анї одно з тих важних домагань не війшло до начерку цлової тарифи. Можна ще пробувати в тім зглядї поправки і вже задлятого можна припускати, що змінене положенє, що крайна пора приневолить ческі сторонництва приспішити як найскорше довершенє цлово-тарифових нарад, чого домагають ся могутні аґрарні сторонництва обох народів в Чехах.

Але й заграничні обставини, приневолюють ческі сторонництва до успішної роботи в парляментї. Вправдї нема чого бояти ся, щоби в найблизших часах могло прийти до поважних замотань, але перед нашими очима приготовляють ся нові комбінациї, котрії нашу монархію можуть приневолити на довгий час до рішучих постанов. А як важко впливають такі постанови на внутрішне положенє держави, о тім міг кождий переконати ся, хто слїдив пильно внутрішну і внїшну полїтику за останних 7 лїт. Роботящого парляменту не можна в такім случаю обминути. Множать ся отже познаки зміни в парляментї, а се спонукує ческі сторонництва до роздумуваня, чи їх тактика в новій сесиї і при зміненім положеню може остати така, як доси.

Японьско-росийска війна.

Перша сухопутна стріча.

Виправа ґен. Мищенка під Ченчу і тамошна оружна стріча з Японцями, як доносить росийска телеґрафічна аґенция з Ліяоан, випала вельми корисно для Росиян, бо принесла неприятелеви десять разів більші страти, чим Росиянам. Після корейских донесень Японцї стратили 50 убитих, а 120 ранених, яких з трудом при помочи Корейців перенесено до головної японьскої кватири. Замішанє між Японцями підчас битви було таке велике, що стратили зовсїм боєвий порядок, а навіть вивісили аж дві фани Червоного Хреста, очивидно на знак, що хотять піддати ся. Серед Росиян в Ліяоян викликав сей щасливий вислїд першої борби величезне одушевленє. — З того донесеня видко, які навіть урядові рапорти Японців брехливі, а що дійсно так є, на се найлїпшим доказом, що Японцї зовсїм не гнали ся за ґен. Мищенком, хотяй по одержаній підмозї могли і повинні були се вчинити. Однак мали стілько до дїла зі своїми раненими, що залишили всяке переслїдуванє.

Поворот „Варяжців“.

Залога затопленого Японцями в пристани Чемульпо росийского боєвого панцирника »Варяга« прибула вчера о год. ½2. пополудни до Одеси на бельґійскім корабли „Маляґа“. Коли засиґналїзовано приближенє корабля, вирушили назустріч прибуваючим чайки і менші кораблї з публикою і музиками. Командант пристани роздїлив межи залогу „Варяга“ ордери і відзначеня. Шкільна молодїж творила шпалїри на улицях. Витали їх як героїв, бо і справдї підчас наглого і переважаючого наскоченя Японців залоги обох росийских кружівників »Варяга« і »Корейця« бороли ся з великою хоробростию. З листів, які вже з дороги писали матрози до своїх родичів, можна набрати понятя про страховини такої морскої борби. Цїлий „Варяг“ в протягу пів години був подїравлений як решето, одержавши великий пробій під водою, перехилив ся був цїлком на сторону і в сей спосіб лежачи на водї, завернув ся до пристани. Цїлий поміст був зіллятий людскою кровю, яка воняла так, що ратуючим росийских моряків чужосторонним матрозам робило ся млїсно. Всюда було видко порозривані туловища і члени людского тїла. Чудно, що „Кореєць“, який ішов туй за „Варягом“, вийшов з битви майже зовсїм не ушкоджений і не мав навіть в людях значних страт; цофнувши ся до пристани, єго командант, по виратованю залоги, висадив корабель у воздух, щоби не дістав ся в руки Японців. Але і Японцям не уйшло тодї без страт; один їх кружівник потонув від „варяжских“ куль таки в пристани і ще другого дня сторчали єго щогли з води, які відтак Японцї казали підпилувати, щоби перед очима европейских кораблїв закрити свою страту. »Варяга« Японцї мають надію витягнути з води, але знатоки твердять, що се їм не удасть ся, бо в Чемульпо приплив і відплив моря є дуже значний і нахальний, так що закаламучує воду в пристани і тим намулом вкоротцї занесе цїлого „Варяга“ і тим самим збільшить єго тягар в троє-четверо. При тім з причини каламутної води є утруднена робота для нурків, навіть мимо найсильнїйших електричних рефлекторів, а „Варяг“ лежить на 19 метрів під поверхнею моря.

Корейцї в росийскій службі.

Daily Mail доносить, що Росияни взяли до служби 1000 корейских вояків, які приняли

російске підданьство. Задачею сего відділу буде стеречи залив Посієта, який до тепер стеріг відділ сибірских стрільців. Сей відділ поверне до Владивостока. Ся вістка стає новим доказом, що Японці не мають на Кореї певного ґрунту і при леда неудачи з їх сторони, корейске населенє зверне ся против них. Корейска армія числить всього 22.335 вояків, вооружених по европейски, 746 офіцирів, 10 лікарів, 4 урядників, 12 гармат і 294 коний. Штаб складає ся з 4 ґенералів, 4 штабових і 15 висших офіцирів. Між рештою офіцирів є тілько 40 образованих у військових школах в Токіо і в Сеулю.

Дальші оруженя Росиї.

Новий міністер війни Сахаров зарядив мобілізацию дальших трех західних корпусів і рішив вислати війска до східної Азиї до висоти пів міліона. Війска будуть вихісновувати водні дороги, щоби зелізницю оставити для перевозу провіянту. — З Гамбурґа доносять, що Росия закупила від гамбурско-американьскої лінії поспішний пароход »князь Бісмарк« за 4 міліони рублів. Дальші закупна послідують, а в доках працюють горячково над будованєм воєнних кораблів. В російскій пресі і компетентних кругах розбирають тепер питаня, чи не удалось би балтийскій фльоті переплисти через Ледовате море через пролив Берінґа. Ся дорога була би о півчетверта тисяча миль коротша, як через Суезкий канал, але дуже небезпечна, бо Ледовате море розмерзає всього на шість неділь в серпни і вересни, а і підчас тої періоди ледові гори, гнані страшними вітрами, які там тоді панують, можуть розбити кораблї, або загнати їх на мілину. Фльота наразила би ся на замерзненє через довгу зиму, бо мусїла би їхати осторожно і поволи з тої причини, що не всюда ще в тих сторонах вимірені глубини моря. Мимо того всего теперішний міністер війни Сахаров має бути прихильником сеї небезпечної дороги, а то тим більше, що на сибірскім побережю находять ся поклади знаменитого камінного угля, який можна забирати, не копаючи навіть глубоко, бо лежить зовсїм на верха.

Своїми силами!

Не можна за часто нагадувати і поясняти квестиї, яку отсе підносить станиславівска »Нова Січ«: Наколи возьмемо до рук статистику галицкої молодїжи в загалї, а нашої з окрема, то пересьвідчимо ся, що на 100 хлопців, які вступають до I кл. ґімназияльної, доходить до V кл. ледви половина, а до VIII тільки десята пайка. Решта рускої молодїжи поволи губить ся, марніє і пропадає для нашої суспільности. Вона стає ся пролетариятом, зложеним з недоучених і бідних людий. Через те усї становища ідуть переважно в чужі руки, що нам є неприхильні, або про нас не дбають. Ми не можемо бути рівнодушні на плеканє нашої інтеліґенциї, бо не маємо за собою анї капіталів анї великих посїлостий земских, анї промислу фабричного, або инших материяльних основ нашого економічного розвитку, отже ми є приневолені шукати собі хлїба через науку. В нашім інтересї лежить, зберегати кожду інтеліґентну силу для свого народа і єго національно-політичної сили. Памятаймо, що будучність кождого народа зависить головно від єго духової культури, та що нас жде великий упадок, як будемо і дальше цурати ся просьвіти і поступу. В чиїх руках школа, того будучність. Відоймім собі послїдний кусень хлїба, але не даймо нашим дїтям рости туманами. Хто має дитину і охоту до науки, то най дає єї до середних шкіл, то значить до ґімназиї, або до реальної школи, менше спосібні най ідуть до промислової школи, або торговлї. Хто хоче дати дитину свою до реальної школи, або до ґімназиї, то нехай від тепер пошукає для неї помочи, аби могла зложити вступний іспит. Нехай не зражують ся великими коштами і нехай не вважуть ся замикати дитинї будучність, лишаючи єї дома коло себе і вза того, що она може бути їм помічною, а через школу відпаде один робітник. Лїпше наймати на єї місце когось, або обходити ся без нїкого, як в такий спосіб забивати долю свому синови, або донцї. Посилайте до школи хлопцї і дївчата, а люди з них певно вийдуть. Аби бідна дїтвора не покидала завчасу школу через недостаток і не пропадала марно, постарали ся люди, ведені чистим патріотизмом о те, що по містах позавязувано для біднїйших дїтий бурси. Такі дві бурси є і в Станиславові. Та про них ще напишемо, а тепер ще раз кличемо: лагодьте дїти до шкіл, та старайтесь своїми силами підносити себе із економічного занепаду!!

— ВІД АДМІНІСТРАЦИЇ. При зміні кварталу просимо наших Вп. Передплатників о скоре відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостий та о приєднуванє нам нових передплатників.

Новинки.

— **Календар.** В неділю: руско-кат. Якова ісп., Томи; рим.-кат. *Великдень.* — В понедїлок: руско-кат. Василія; рим. кат. *Вел. Понедїлок.* — Ві вторник: руско кат. Ніковя, Лїдії; рим.-кат. Вінкентия.

— **Преосьв. о. др. Хомишин** виїздить в сих днях зі Львова на відпочинок, причім однак займе ся уложенєм пастирского листу до вірних своєї диецезиї. На становищи ректора дух. семинариї остане Преосьв. Владика аж по конець сего шкільного року, а за той час буде єго заступати о. віцеректор Ярема.

— **Кацапи форсують о. Ефиновича** на посольского кандидата на брідский округ в сей спосіб, що в „Ґалїчанїнї“ заміщують найчуднїйші клевети на пос. Барвіньского. Ми навіть не звертали би уваги на таке лаянє собаки за караваною, колиб ся ляпанина не дійшла вже до краю безличности та ідіотизму. З „новинок“ перейшов львівский кацапский штаб вже до передових статий в „Ґалїчанїнї“ і заміщує немов то зі Станиславівщини (!) ідіотичну статю против п. Барвіньского, на тему „сигранной нимъ роли въ той же сецесіи“. »Сецесия послів— говорить ся там — то одна із штук викиненних (?) нашими „українцами“ в цїли замаскованія, впрочем довольно неудачного, перед русскою публикою своєго шествія во Каноссу за гріхи совершенниї в виду Поляков (!), як: земледільческий стрейк, проісшествія на університетї, Фіялкіяда“ і т. п. Чи можна видумати єще безглуздїйший нонсенс? Тут вже осягнув „Ґалїчанїн“ рекорд з власною глупотою.

— **Посольский звіт п. Барабаша.** Дня 17. марця п. Барабаш, бувший посол до сойму, складав в Богородчанах звіт з посольскої дїяльности в присутности около 250 виборців. Збори отворив і проводив нарадам о. Волод. Паук. Звіт п. Барабаша був основно оброблений. Бесїдник начеркнув невідрадний стан руского народа в Галичинї, представив дїяльність руского клюбу соймового, який маючи лише 12 членів, лише з підмогою послів з клюбу кс. Стояловского міг ставляти внесеня. Дальше згадав про ухвали сойму на шкоду рускої народности мимо протесту рус их послів і представив справу станиславівскої ґімназиї. Вкінци п. Барабаш звернув на відносини в богородчаньскім повітї, для якого вистарав ся о утворенє посади окружного лїкаря і старав ся інтерпеляциєю і заходами в намісництві забезпечити селян від шкід, які роблять дики і оленї, особливо в солотвиньскім судовім повітї. — Опісля промовляв б. посол Гурик про стан руского шкільництва в Галичинї, ловецкий і дороговий закон та про бюра посередництва працї. З черги забрав голос о. Бариш з Угринова і зазначив, що наш нарід мало горне ся до просьвіти, а тимчасом сусїди навалою напирають на Русинів з заходу, і апелював до австрийского правительства, аби взяло Русинів в оборону. По сїм один з селян із Старих Богородчан поставив внесенє, аби п. Барабашеви та всїм иншим послам-сецесіонїстам ухвалити признанє. По однодушній ухвалї сего внесеня збори порішили при доповняючих виборах голосувати на п. Барабаша. Збори покінчили ся промовою голови віча о. Паука, почім відсьпівано народний гимн »Ще не вмерла Україна« і »Не пора«.

— **Із Станиславова** доносять нам: Станиславівскі фамілїянти ще не хочуть повірити в доконане іменованє епископом о. д-ра Хомишина і обурюють ся, коли хто є противної як они думки. Як примір сеї нетерпимости наведу отсю подїю: Чотири катедральні сотрудники із Станиславова на вість про іменованє о. д-ра Хомишина епископом, вислали Преосьв. Владицї-Номінатови, яко свому бувшому товаришови, сердечне ґратуляцийне письмо. Коли про се дізнали ся »фамілїянти« із свого орґану »Ґалїчанїна«, покликано всїх чотирох »виновників«, а о. Богонос, парох катедральний, вичитав їм острий »виґавор« за нарушенє карности, бо, мовляв, капітула не одержала ще урядового повідомленя про номінацию епископа. »Фамілїянти«, як видно, не можуть погодити ся з гадкою, як може їх бувший сотрудник стати епископом. Але сей простацкий поступок о. Богоноса викликав обуренє у всїх парохіян, однак не здивував нїкого, бо о. Богонос звісний з браку вихованя і лише завдяки свояцтву з прочими фамілїянтами війшов до тутешної капітули.

— **Уконституованє старшини „Сокола“.** Перше засїданє старшини відбуло ся дня 31. марця

Др. Андрій Чайковский.

Моя перша любов.

Зі споминів ґімназияльних.

Ой швець любив мене,
Я его, а він мене,
Він мене, а я шевця
Не було тому кінця...
Сьпіванка.

Перший раз я залюбив ся, як був в шестій клясї. З огляду на моїх професорів і на мою жінку не признавав би ся я до того, як би не те, що з юридичної точки істория тая вже комплетно задавнена і нїхто мене за то чіпати не може, а з другої сторони она дуже поучаюча для всїх кандидатів до любови.

Раз чув я в театрі, як сьпівали про одну влюблену пару, що, мовляв, худощавий соловейко сватом був, а два бузьки слюб давали... і з того я вношу, що кожда любов повинна зачинати ся під якимсь видимим знаком нпр. місяця білолицого, ясної ночи, соловейка, бузька, кота і т. д.

Моя перша любов зачала ся в осени на четвертій квадрі місяця вересня, серед хмарних днїв і темних невидненьких ночий, отже в часї, коли нї місяця круглолицого, нї зірок ясних не видати, коли соловейко має вакациї, бузьки відлетїли во Єгипет доставляти молодим Єгиптянкам дїточок (наколи бузьки і в Єгиптї заліверували доставу дїтвори, як у нас), ну, а котячий сезон, як відомо, в марті. Отже моя перша любов не почалась анї під знаком соловейка, анї бузька, анї кота, анї місяця, анї зірок, лише під знаком мавпи. Той видимий знак моєй любови не був анї африканьскої, анї американьскої, анї австральскої породи, лише таки була се мавпа европейска з над Ґібральтару. Правда, она була дуже учена. Одягала ся в червоний фрак, їздила на окульбаченій собацї, вміла дзвонити, стріляти, робити масло в порожній масницї і т. д.

Було се так: Вертаю я пополудни зі школи і бачу на подвірю, де я мешкав, купку людий. З поміж них виходив милозвучний голос попсованої катаринки. Приходжу близше і виджу як якийсь фалшивий Талїян показує, на втїху тої добірної публики, ріжні цїкаві штуки з невеличкою мавпою. Я хотїв бути як найблизше, так щоби видїти добре мавпу, а она щоби видїла мене. І дїйсно, мавпа мене завважала, бо станула смирненько, уклонила ся низенько своїм капелюхом, достоту так, як витресований галицкий школярик, і стала менї давати знаки, що хоче подивити ся: що ми сегодня мали завдане в школї. Я подав їй Салюста „Conjuratio Catilinae“. Тим способом хотїв я скомпромітувати Талїяна і мавпу, що, мовляв, хоч ти небоже кладеш себе потомком Титів і Брутів, а твоя учениця походить з півострова Іберийского, то таки Салюста не потрафить перекласти нї одного реченя, бо й менї самому се дуже трудно...

Але мавпа нї раз не збила ся з пантелику моїми тихими увагами, лише взяла книжку, скочила на свого зубатого Пеґаза, отворила з повагою книжку і здавало ся, що шукала, де є підмет а де присудок, бо дуже крутила головою і приглядала ся, цїлком так, як колеґа, що не приготовував ся...

Публика в сміх! А між тими ріжнородними голосами долетїв до мого уха один як срібний дзвіночок, милий як сьпів соловейка, солодкий як голос флета, голосний як голос трембіти... Я оглянув ся. На високім камени (ну, дуже високий він не був) стояла дївчина. Єї струнка стать, одягнена в білий кафтаник, єї румяне личко, сині як небо очи, чорні, густі брови, гарне густе волося, невеличкий носик, коралеві усточка... відразу прикували мене до себе. А коли она звернула увагу на мій мужеский реґіт і подивилась на мене своїми очима, то я став очарований, так як той подорожний, на якого подивить ся боа. Я не міг з місця рушити ся, очий

1904 в сали »Сокола«. Старшина зібрала ся в цїли уконституованя секций і комісий. Вибір відбув ся в сей спосіб, що справником вибрано д. Н. Доскоча, скарбником д. Сполїтакевича, господарем вибрано д. Федора, начальником вправ ґімнастичних затвердила старшина д. Семотюка. Надзір і контроля вправ ґімн. над всїми філїями »Сокола« в Галичинї спочила в руках д. Боберского, котрому заразом поручено провід секциї мундурової. Предсїдателем економічно-фінансової секциї вибрано д. Д. Кучику. Провід секциї пожарної віддала старшина в руки д. Сіяка, чоловіка фахового в тому дїлї. Предсїдателем секциї прапорової вибрано д. Я. Вінцковского, а заразом додано єму до помочи для більшого розвиненя секциї і успішнїйшої дїяльности д. В. Іванця. Предсїдателем комісиї забавової вибрано д. С. Ґорука, а орґанїзатором прогульок д. Сембратовича; головою драматичної секциї вибрано д. Лопатиньского. Вкінци старшина кладучи найбільшу вагу на здвигненє своєї „Сокільнї“, по довшій нарадї іменувала д. М. Іванця предсїдателем сеї комісиї, котрий засїдаючи вже в нїй дотепер, показав ся чоловіком найбільше енерґічним і дїяльним. — Так роздїливши всї чинности між секциї і комісиї, старшина вступає в новий рік працї з молодечим жаром, з повною надїєю на чимраз красшу будучність, дожидає тільки більше симпатиї, прихильности, щирости та підмоги з боку своєї суспільности.

— **Сьвяточні ферії в „Соколї“.** З причини Великодних сьвят застановляє ся ґімнастичні вправи на час від 6. до 13. с. м. включно.

— **З Тернополя** доносить „Подільский Голос“: „В судових законах є стисло унормовані питаня т. зв. generalia, які судия є обовязаний задавати кождому в судї переслуханому, а котрі відносять ся до віку, стану, релїґії та відносин маєткових і особистих дотичної особи. З найбільшим здивованєм довідалисьмо ся, що слїдчий судия тернопільского окружного суду п. сов. Шелїньский впровадив нові додаткові питаня, які задає кождій у него в карних справах переслуханій особі, а іменно: „czy jest u was czytelnia szkoły ludowej? czy do niej należycie? czemu jej nie zakładacie?“ Не знаємо, чи пан совітник відповіди сторін записує до протоколу, та чи єго висші власти знають о того рода поступованю, на кождий однак случай є се характеристичне, що австрийский судия веде без найменшого сорому, в урядовій канцеляриї вшехпольску аґітацию.“ — Заг. збори „Тернопільского Бояна“ відбули ся дня 26. м. м. Товариство числить 63 членів і має 1000 К майна.

— **Пожарний Сокіл в Стронятинї**, львівского повіта, відбув дня 27. марця 1904 перші загальні збори. Дім читальняний не міг помістити всїх людий, що хотїли взяти участь в зборах. На збори прибула місцева учителька п-на Кузїмович і трех делеґатів Соколів з сусїдного села Жидатич. Цїла громада заняла ся заложенєм сеї пожарної філїї, — і зголосило ся охочих до сего Товариства парубків і молодших господарів числом 36. Як на невелику нашу громаду числячу до 80 домів, вписало ся їх досить. До Старшини вибрані: о. М. Жарский, місцевий парох, головою; Йосиф Пальох, начальником стягу; Юрко Маслюк містоначальником, а Микола Михайлів, Петро Хомяк і Микола Мороз видїловими. Гаразд! — *Старшина.*

— **„Львівскі анархісти“** почали вчера видавати свій орґан, Wolny Swiat, але початок їм не пощастив ся. Полїция сейчас сконфіскувала в друкарни Манецких весь наклад революцийної ґазетки, загалом щось 300 примірників, а відвічального редактора, Самуїла Лемперта, арештувала. По переслуханю мала єго випустити, але слїдить за другими сотрудниками орґану анархістів.

— **Для Золочівщини.** Вибори до повітової ради в Золочеві відбудуть ся: дня 24. мая с. р. з ґрупи сїльских громад (11 членів), дня 26. мая з ґрупи найвисше оподаткованих промисловцїв і торговельників (1 член), а дня 3. червня с. р. з ґрупи більшої власности (8 членів).

— **Nomen — omen.** Станиславівска »Нова Січ« пише: Тамтої недїлї прийшов до церкви один богослов Мурґула, прихвостень капітули і побачивши панни в козацких шапках, став їх ганьбити. За те дістав добру відправу. Щастє має, що се було в церкві, бо був би певно дістав затичку на широку пику. — Дїйсно якийсь мурґула!

— **Нову читальню „Просьвіти“** основано в Почапинцях, тернопільского повіта. Перші загальні збори Читальнї відбули ся дня 27. м. м. в присутности делеґата тернопільскої філїї „Просьвіти“, д-ра Із. Голубовича Читальня числить 30 членів на 60 душ рускої народности, бо Почапинцї є польским селом.

— **Пожари.** Про онодїшний пожар в місточку Динові над Сяном доносять: Загалом згоріло 350 будинків. Огонь вибух в малій хатинї коло валів, перекинув ся хата по хатї на полудневу сторону середмістя і знищив єї до тла. З публичних будинків згоріла почта і громадский уряд із всїма актами. — В Познанцї гетьманьскій коло Скалата погоріло онодї 32 господарів. Шкода виносить до 35.000 К. В огни згинув 15-лїтний хлопець. Президия намісництва виасиґнувала для погорільцїв 600 К запомоги. — В Рихтичах, дрогобицкого повіта, згоріло онодї 9 селяньских загород. — В угорскім комітатї Гуніяд горять лїси коло місцевости Дева. Доси згоріло поверх 600 морґів лїса. Огонь ширить ся страшно наслїдком бурі.

— **Відзначеня, іменованя.** Мінїстри: торговлї бар. Каль, рільництва Джьованелї і мінїстер для Галичини др. Пєнтак одержали ордери зелїзної корони I кляси. Цїсар надав президентови окр. суду в Стрию Альфредови Гінзему ордер зелїзної корони III кл., а промисловцеви Яковови Фаєрштайнови в Дрогобичи кавалєрский хрест ордеру Франц Йосифа. — Президент мінїстрів іменував канцелярийного начальника Вол. Фльоренцкого в Бережанах, старшим начальником канцелярийним в Станиславові, а дальше канцелїстів: Франца Войтовича для окр. суду в Коломиї, а Алекс. Бородайку для окр. суду в Бережанах. — Президия кр. скарбової дирекциї іменувала концепіста Ів. Квасняка комісарем скарбу, а концептових практикантів: Мих. Кольоньского, Волод. Ступницкого, Адама Бобра і Стан. Вурста концепістами скарбу; дальше іменувала рахункових официялів: Йос. Дубравского, Гната Рудницкого і Ів. Кулика рахунк. ревідентами; рах. асистентів: Ів. Вериньского, Франца Цеклїньского, Франца Радлу і Адама Суходольского рахунковими официялами, а практикантів: Фел. Баландюка, Льва Заторского, Адольфа Зїму, Тадея Купчиньского і Ів. Ґломбіньского рахунковими асистентами.

— **Дрібні вісти.** Із станиславівского повіта люди виїздять до Америки: з Братківцїв, Марківцїв, Волосова і один чоловік з Підлужа. З Вільшаницї товмацкого повіта виїхало коло 40 людий до Прусів на зарібки. — Із Щирця доносять одній з ґазет, що тамошний екзекутор податковий Лаврецкий здефравдував 8.000 К і пропав без слїду. — У Львові падав нинї перед полуднем сніг при температурі понизше нулї. — У медика Сохацкого, арештованого під замітом замаху на житє о. крил. Пакижа, стверджено умове збоченє. — Вечером дня 25. м. м. коло 10. год. закрав ся злодїй до церкви в Стрілисках пових і з розбитої скарбони забрав кілька-найцять корон. — Намісництво надало родинну стипендию в квотї 420 К Русинови Львови Джурдж Сїлецкому, ученикови VI кл. ґім. в Самборі, синови убогої вдови по канцелярийнім урядникови. — У Львові арештовано Володс. Хімковского чи Хомякевича за обманьства. — В Сараєві і цїлій Боснїї падав позавчера сніг. — В Пітсбурзї в Пенсильвенїї прийшло до вибуху в фабрицї динамітових набоїв, причім погибло 18 робітників. — З Будапешту доносять, що в тамошнім запомоговім товаристві »Білий хрест« викрито дефравдацию на 80.000 К. Слїдство виясвило, що дефравдациї допустили ся директори кас. — В Петервардайнї на Угорщинї помер онодї найстарший капітан австро-угорскої монархії, Йовічіц, в 100. роцї житя. — З Гамбурґа утїк промисловець Предіґер по підробленю векслїв на чверть мілїона марок.

Посмертні † оповістки

— **Григорий Коморовский**, емер. старший офіциял суду і властитель реальности в Тернополи, упокоїв ся дня 23. марця с. р. по довгій і тяжкій недузї. Покійний брав живу участь в нашім народнім житю і полишив щирий жаль між свояками і знакомими. В. є. п.!

— **Анна Кульматицка**, вдова по пароху, упокоїла ся онодї в 82. роцї житя. В. ї. п.!

Телеґрами

з дня 2. цьвітня.

Білгород. Урядовий дневник оголошує, що I адютант короля, Поповіц, іменований дївізіонером Білгороду, а полковник Машін шефом ґенерального штабу.

Льондон. Бюро Райтера доносить з Туми, що анґлїйска виправа на Тибет повела ся, бо Тибетанцїв побито. В битві згинуло до 1500 Тибетанцїв.

Петербург. Правительство звістило сенат, що ушкоджені Японцями кораблї »Ретвізан« і »Паляда« вже направлено, та що від 2. с. м. они могуть сповняти свою службу.

Льондон. Daily Mail доносить, що ґен. Куропаткин був вчера на інспекциї валоги в Нючванї. Стоїть там 10.000 росийского війска з 60 гарматами під командою ґен. Кондратовича.

відорвати. Не тямлю вже, коли вчена мавпа віддала менї Салюста і коли публика розійшла ся. Я стояв усе на однім місци і дивив ся на тую неземску появу, яка нагадувала менї якусь лицарску Римлянку, вже не тямлю котру...

— Що то за панна? — питаю нашу служницю.

— А во, тут спровадила ся якась панї з дїтьми, що ходять до школи, а тота панна при мамі.

— То она також ходить до школи?

— Та де, во! така велика, що вже би віддавала ся...

Я пізнав невластивість мого питаня та й не питав вже більше нїчого.

Того вечера я не міг взяти ся до нїякої роботи. Імітация Римлянки скакала менї по книжцї: раз така мала, що ховала ся помежи букви, то знов велика як тополя, як ратуш самбірский... Коби хоч знати, як она називає ся? — думав я собі розвязуючи якесь альґебраїчне зрівнанє. Йдучи спати я поглянув крізь вікно. У вікнї напротив, де мешкала Римлянка, сьвітило ся... Ах!

Другого дня, йдучи зі школи, побачив я Римлянку на порозї, вклонив ся; она відклонила ся менї як знакомому і показала менї свої гарні зуби (прошу сего вислову не брати в значіню переноснім). За два днї она прийшла до нас, а за чотири ми вже грали лябета. Якось так зложило ся, що карта впала на землю і ми рівночасно схилили ся за нею. Наші голови чоломкнулись легонько, але лиш так, що моя буйна чуприна (гей, гей! я ще тодї не був лисий) зіткнула ся з єї гривкою. Карту вона таки хватила своїми гарненькими пальчиками і я підняв ся з нїчим, але вона вміла нагородити мій даремний труд, бо споглянула менї в очи своїми синими зірками так глубоко, так протяжно, так солодко, що мене аж коло серця заласкотало і я... пропав! Від тої хвилї карта менї вже не йшла, я робив страшенні похиби і програв трийцять горіхів.

Пізним вечером я зайшов в свою компатку. Треба було на завтра приготовити ся до школи. Беру Салюста „Conjuratio Catilinae“. Читаю, заглядаю до словаря, а менї заєдно привиджує ся Рузя (она звала ся Рузя), чую на собі єї палкий погляд, на голові чую дотик єї мягенької гривки. Щоби того чувства не зганяти, я був би нї за що в сьвітї не доторкнув ся гребенем мого волося... Пишу препарацию — хочу написати frustra, а пишу Рузя... Пек бідї! Або то варта занимати ся такими людьми як Катілїна? Хтож був Катілїна? Простий батіє, такий, як у нас сидять під пропінациєю та шнурком оперізують ся... А тут Рузя!.. ах, ne misceantur sacra profanis! Шпурнув я Салюстом і взяв ся писати поезию.

„Коби менї крильця, полетів би я...“ — не йде!

„Як дві зіроньки ясні, вчарувала ти мене“ — і то не йде! Може би так:

„В просторі небеснім дві душі шукають ся...“

„Тепер знайшов я тебе, ти знайшла мя...“

Щось нездало! — Видно, що я такий до поезиї як сїльский пес до польованя... Напишу прозою; або то в прозї нема поезиї? Я сшив на борзї кілька аркушів паперу і зробив таку напись: „Дневник моєї першої любови“. Я списував аж до півночи свої враженя з того дня і постановив собі сьвято, що що днини щось напишу. Другого дня записав я так: „Нинї дістав я з латини двійку. Складаю єї яко першу жертву на жертвеннику любови... Але се горе нагородить менї Рузя. Вона прийде знов грати в лябета, а я знов дивитись му на єї гарне личко...“ (Відтак наступила предовга рефлєксия). Однак того вечера Рузя не прийшла, бо єї батько приїхав. Мимо того я лекциї не переробив, міркуючи собі так, що професор чей не здурів, щоби мене питати день за днем..

(Конець буде).

XII. Звичайні Загальні Збори

ТОВАРИСТВА ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНѢСТЕРЪ"

відбудуть ся в четвер 12. н. ст. мая 1904. о год. 10. перед полуднем

у Львові в великій сали »Народного Дому«

ПОРЯДОК ДНЕВНИЙ:

1. Відчитанє протоколу XI Загальних Зборів з 21. мая 1903.
2. Справозданє Дирекциї і Ради надзираючої за XI рік адміністрацийний (1903) і замкненє рахунків за рік адміністрацийний (1903).
3. Справозданє Комісиї ревізийної і уділенє абсолюториї Дирекциї за XI рік адміністрацийний.
4. Внесеня Ради надзираючої:
   а) в справі розділу надвижки з р. 1903 в сумі 83.8.9 корон.
   б) в справі зміни §. 32 статута.
5. Вибори:
   а) 6 членів Ради надзираючої на 6 літ по мисли §. 32. стат. на місце уступаючих пп.: д-ра Теофіля Кормоша, д-ра Костя Левицкого, д-ра Льонгина Рожанковского, д-ра Дамяна Савчака, Тита Реваковича і Антона Дольницкого.
   б) 5 заступників членів Ради надзираючої на 1 рік (§. 32. стат.).
   в) 3 членів Комісиї ревізийної і 1 заступника на 1 рік (по мисли §. 45. стат.).

Того самого дня пополудни о годині 4-ій відбудуть ся

VIII. ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Товариства взаїмного кредиту „ДНѢСТЕРЪ"

стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові,

в канцеляриї Товариства (Ринок ч. 10.).

ПОРЯДОК ДНЕВНИЙ:

1. Відчитанє протоколу VII Загальних Зборів з 21. мая 1903.
2. Справозданє Дирекциї і Ради надзираючої за VIII рік адміністрацийний і замкненє рахунків за рік 1903.
3. Справозданє Комісиї ревізийної і уділенє абсолюториї Дирекциї за VIII рік адміністрацийний.
4. Внесеня Ради надзираючої в справі розділу зиску за р. 1903 в квоті 12.085 К 6 с.
5. Інтерпеляциї членів.

Перед Зборами о годині 8. рано відбуде ся Богослуженє в Церкві Успенія Пресв. Богородиці.

Президент:
Григорий Кузьма.

Куплю

антикварною дорогою »Библіографію« Ив. Ем. Левицкого Т. I. (1800 — 1860) і Т. II. (1861—86). Заплачу готівкою. Зголосити ся до п. Сеня Ґорука в редакциї »Руслана« (площа Домбровского ч. I).

Християньский Календар МІСІОНАРЯ

на 1904 рік

коштує лише 50 сот., а з почтовою пересилкою 60 сот. Зміст богатий, ілюстрациї гарні. При закупні більше примірників вельми значний опуст. Висилає лише за готівку: *Видавництво Чина св. Василія В. в Жовкві.*

Розклад поїздів зелїзничих обовязуючий від I-го жовтня 1903.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд посп.	Поїзд особ.	до Львова — приходить о годині	
	6·10		з Кракова, Берлина, Варшави, Відня
	6·20		з Чернівців (Галацу), Чорткова, Калуша
	6·50		з Сокаля, Рави рускої
	7·35		з Самбора, Хирова
	7·35		з Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче
	7·55		„ „ на дв. головний
	7·45		з Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
1.30	8·55		з Кракова, Відня, Праги, Берлина
	9·57		з Стрия
	10·25		з Ряшева, Любачева
	11·15		з Станиславова (Кересмезе, Потутор)
	1·10		з Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава
2·15			з Підволочиск, Копичинців на дв Підз.
2 30			„ „ на дв. голов.
	4 35		з Стрия, Хирова, Борислава
	5 06		з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
	5 0		„ „ „ на дв. голов.
	5·20		з Яворова
1·40	5·40		з Чернівців, Іцкан
	5·50		з Кракова, Відня, Праги, Берлина
	5·55		з Белзця, Сокаля, Любачева
Ніч			
	8·20		з Яворова
12·20	9 20		з Чернівців, Букарешту
8·40 2·31	9·50		з Кракова, Відня, Берлина, Ясла, Риманова
	10·00		з Самбора, Сяна
	10 02		з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.
	10· 0		„ „ „ на дв. голов.
	10·40		з Лавочного (Пешту), Хирова, Калуша
	3·09		з Тернополя, Грималова на дв. Підзамче
	3·30		„ на дворець головний

Поїзд посп.	Поїзд особ.	зі Львова — відходить о годині	
	6·22		до Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор
1·50	6·30		до Підволочиск (Київа), Бродів дв. головний
2·04	6·43		„ „ „ дв. Підзамче
	6·45		до Лавочного (Пешту), Борислава, Дрогобича
8·25 2·50	8·35		до Кракова Відня, Праги, Берлина
	9·05		до Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25		до Самбора, Хирова
	9·40		до Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35		до Чернівців, Потутор, Делятина
2·40	10·40		до Тернополя, Потутор, дв. головний
	10·57		„ „ дв. Підзамче
	3·05		до Стрия. Хирова, Борислава
	3·25		до Ряшева, Любачева
	3·40		до Самбора, Хирова
	3·50		до Яворова
Ніч			
	6·05		до Станиславова, Жидачева
12·45	6·15		до Кракова, Відня, Берлина, Варшави
	6·51		до Яворова
	6·40		до Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
	8·05		до Сокаля, Рави рускої
	9·00		до Підволочиск, Бродів гол. дворець
	9·20		„ „ дв. Підзамче
2·51	10·42		до Іцкан, Чорткова
	10·55		до Кракова, Відня, Варшави, Праги
	11.00		до Підволочиск, Бродів дв. головний
	11·24		„ „ дв. Підзамче
	11·05		до Стрия
	11·11		до Жовкви (лише що неділї)
	4·10		до Кракова, Відня, Праги, Самбора

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6. години вечером до 5. години 59 мінут рано.

Час середно европейский ріжнить ся від часу львівского о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12. год 36 мін часу львівского. — Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч 5.) уділяє пояснень в справах зелїзничих, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Голгофту поему П. Ш. (відбитку з »Католицкого Всходу«) можна дістати в Ставропигійскій книгарни у Львові ул. Руска ч. 3. по цїні 20 сот. а з почтовою оплатою 25 сот. (6—10)

Стация почтова телеґр. і зелїзн. Unterthemenau.

Річний оборот поверх 3.000 ваґонів.

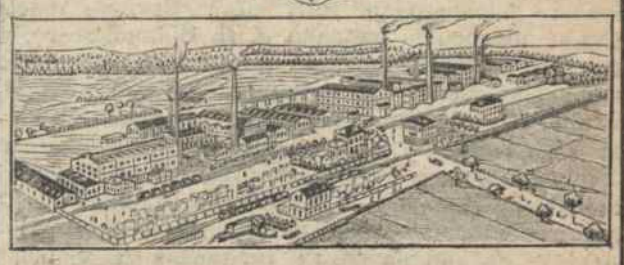

Унтертеменауска фабрика виробів з глини

ІВАНА князя ЛІХТЕНШТАЙНА

в Unterthemenau bei Lundenburg, поручає:

гарні плини кафлеві всякого рода і витривалости на хідники, двірці, стайнї, подвіря і т. и., дальше **плити мозаїкові** в тисячах десенїв від найпростїйшого до найбогатшого виконаня (річна продукция 15 мілїонів плит) для церков, шкіл, фабрик і т. д, подвійно **поливані камінні рури, комини, ремізові рури, поливані цегли** (сухопрасовані з найвисшою витревалостию для пальових будівель, мокро прасовані для будови каналів), **плити до викладаня стїн і фасад, блискучі плити, дахівки** всякого рода, натуральної краски і поливані у всїх барвах, **рури до дренованя, кафлї до печий.**

Ілюстровані цїнники даром і оплатно.

Число робітників 700. 89(1—48)

Їдьте лишень на Гамбурґ!

пишуть своїм кревним і знакомим тії, котрі вже раз дорогу тую перебули.

Кораблї нашого товариства осягнули під взглядом скорости і безпеченьства сьвітову славу. Подорож від границї пруской до Гамбурґа тревае лиш 20 годин і коштує 9 злр. 80 кр., если подорож тую підняло ся після наших вказівок. **До Канади висилаємо наших пасажерів осібними пароходами**, котрі їдуть просто до Канади, і не треба нїгде пересїдати! **Подорож до Канади і Америки є на Гамбурґ найкоротша і найдешевша.**

Жадайте наших проспектів і цїнників їзди, котрі пересилаємо безплатно.

Руска кореспонденция! Рускі урядники!

Фальк & Co.

Hamburg, Americahaus
87 (5-?) Raboisen u. Ferdinandstrasse.

Colosseum в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Від 3. до 15. цьвітня 1904.

Нова величава проґрама!

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В неділю і сьвята 2 представленя о 4. год. попол. і 8. год. вечером. Що пятницї **High-Life** представленє. Білети вчаснїйше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч 9. у Львові.

Зарваницю

поему **Василя Щурата** можна замовляти лише в Ставропигійскій книгарни у Львові, ул. Руска ч. 3. Цїна з почтовою оплатою 25 сот.

Видає і відповідає за редакцию **Лев Лопатиньский.**

З друкарнї В. А. Шийковского.